

Gugge kumoon

Käsittelin Helsingin Guggenheim-hanketta tällä palstalla vajaat kaksi vuotta sitten. Aloitin silloin varoittamalla, että kirjoitan aiheesta, josta en tiedä mitään ja että olisi parasta lopettaa lukeminen heti alkuun. Nyt tiedän asiasta aika paljon, mutta samantapainen varoitus lienee silti paikallaan.

Lähes kuuden vuoden Guggenheim-vääntö on nyt saatu päätökseen. Helsingin kaupunginvaltuutetut käsittelivät asian yli viisituntisessa suorana televisioidussa istunnossa. Puheenvuoroja käytettiin 170. Loppupuolella jo huudettiinkin, mutta ei kuitenkaan käyty toistensa raiveleihin. Mustanpuhuva Gugge kaatui äänin 53-32.

Oikeastaan hanke kaatui jo aiemmin tänä vuonna, kun ilmeni, ettei valtiolta tipu tukea. Positiivinen päätös olisi vaatinut Helsingiltä yhä enemmän riihikuivaa rahaa. Yksityisiltä tukijoilta oli jo saatu 33 miljoonan avustussitoumukset. Siltä puolelta ei varmaan kassa olisi enää karttunut.

Mielestäni Helsingin Guggenheim on alusta alkaen vähän haissut. Lukuja on tuotu esiin, mutta koko ajan on tuntunut, että kaikkea ei kerrota. Guggenheimin säätiö vaati huomattavaa lisenssimaksua, ensimmäiseltä 20 vuodelta reilua 23 miljoonaa ja sen jälkeen vähän toista miljoonaa vuodessa. Säätiö ei kuitenkaan ollut halukas sijoittamaan projektiin rahaa.

Bilbaon pytinkiä pidettiin esikuvana. Se on kieltämättä komea, ja se on menestynyt. Guggenheimin säätiö on nyt korottamassa reilusti sen lisenssimaksua. Berliinissä oli myös Gugge, mutta sen tarina päättyi vuonna 2012. Deutsche Bankin väitetään lopettaneen museon tukemisen. Ehkä pankissa tajuttiin jo neljä vuotta sitten lähestyvä kriisi. Pari muutakin Guggenheimia on suljettu.

Kaiken kokenut kulttuurimies Jörn Donner on vastustanut näkyvästi Helsingin Guggenheimia. Hän kutsuu hanketta jenkkien suureksi puhallukseksi ja väittää, että tuomalla sata poroa Helsinkiin saataisiin houkuteluksi enemmän turisteja.

Guggenheim onkin vaivihkaa paljastunut pelkäksi matkailubisnekseksi. On esitetty vakavasti, että Etelärantaan tulvii yli puoli miljoonaa turistia vuodessa. Kaupungin kulttuurielämän elävöittäminen ja vilkastuttaminen on valahtanut sivujuonteeksi.

Helsingin Guggenheimin tueksi perustettu säätiö ehti kerää 33 miljoonan tukisitoumukset. Nyt mitään rahoja ei siirrellä, vaan ne jäävät tukijoiden omille tileille.

Hankkeeseen on kuitenkin jo kulunut paljon rahaa. Arkkitehtikilpailu maksoi 1,2 miljoonaa. Alun perin sovittiin, että ne rahat sisällytetään varsinaiseen investointiin. Nyt kun museota ei tule, jonkun on maksettava kustannukset. Tiedetään, että työ- ja elinkeinoministeriö on sitoutunut hoitamaan niistä valtaosan. Valtion näpitkin siis lopulta vähän kastuivat.

Meidän perniöläisten landepaukkujen ei oikeastaan kuuluisi neuvoa helsinkiläisiä sataman arvokkaan tontin suhteen, joka nyt toimii parkkipaikkana. Olen vuosien aikaan käynyt usein Palacessa, en ravintolassa vaan EK:n tiloissa. Ja joskus toiste taas silakkamarkkinoilla ja kauppahallissa. Aina on löytynyt parkkipaikka Guggen tontilta.

Koska Helsingissä on jo uudehko oopperatalo, ei tontille voi oikein ehdottaa Oslon oopperan tapaista kansalaisten olohuonetta. Mutta eikös parkkipaikka voitaisi kaivaa maan alle ja jättää ranta ihmisten tallailtavaksi. Osa alueesta voitaisiin kattaa. Siellä sijaitaisi kulttuurikulmia, elokuvateattereita, ravintoloita, pubeja, kioskeja sekä nuorten ja lasten elämyspaikkoja. Ja sieltä saisi kaikkea, mitä ihminen kaipaa..

pajen